

der er i nød. Det er mange af de børn, det her forslag handler om, og de har helt sikkert brug for mere hjælp, end de får i dag. Derfor støtter Enhedslisten også intentionerne i Socialdemokraternes forslag.

Men vi kunne måske godt ønske en drejning af, hvad det er, vi så skal sætte ind med, som også flere andre har været inde på under debatten. Hvis jeg skal citere fra forslaget, så ønsker forslagsstillerne: »at etablere et fast, synligt, koordineret og forudsigteligt samarbejde og procedurer mellem de offentlige instanser«.

Det lyder selvfølgelig fint, men det er vigtigt, at vi har med i debatten, at man ikke kan lave forudsigtelige systemer, som altid passer til alle mennesker. Mennesker er netop så spændende at arbejde med, fordi de ikke er forudsigtelige. Især, når vi taler om psykiatrien, og især, når vi taler om børn, er der så mange forskellige situationer, at det kan være helt forskelligt og uforudsigteligt fra gang til gang, hvad der egentlig er behov for.

Derfor er det vigtigt – hvilket jo også er det, man kan se af forslaget og intentionen med det – at der skal være en hjælp, der er indrettet ud fra børnenes behov og ikke ud fra systemernes. Derfor er vi ligesom andre noget nervøse for det her med en standardblanket, fordi det nemt bare kan blive til, hvis de, der skal udfylde dem, har alt for travlt, at de udfylder blanketten, og så er det ligesom ude af verden. Det, der er behov for, er at fremme ansvarlighed, viden, refleksion og selvstændighed i forhold til de problemstillinger, som de ansatte kan stå over for.

For indberetningspligten findes jo allerede i dag. Der skal indberettes, og der skal være nogle, der tager vare på børnene. Det sker bare ikke altid og ikke godt nok.

Kl. 18.15

Når vi kan se, at sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter og de mange andre, der er involveret i psykiatrien, ikke bruger loven på den måde, som det er hensigten, er det jo ikke, fordi de er dumme, onde eller uvillige. De har jo netop valgt et arbejde, der siger mod, at de vil hjælpe mennesker, så vi tror fra Enhedslisten side, at noget af det, der skal sættes på, er efteruddannelse. Vi har også i vores ændringsforslag til finansloven sat 3 mia. kr. af på social- og sundhedsområdet til efteruddannelse og lønforhøjelser for at prøve at højne området og give bedre muligheder for de ansatte på området.

Når indberetningen er sket, og hvordan den end er sket, fremgår det af forslaget, at barnet

skal mødes af særligt uddannet personale, der har speciel indsigt i og tilknytning til et tværfagligt netværk, der arbejder med børnenes vilkår. Vi er meget enige i, at det er utrolig vigtigt, at de, der skal tage sig af børnene, også har den viden, der er nødvendig, men vi mener også, at man skulle gå skridtet videre og få de socialarbejdere, der arbejder med børnene, ud af kommunekontorerne og få dem ud at arbejde i boligkvartererne, i sundhedscentre og andre steder, hvor børnene er, hvor de simpelt hen skal tage sig af børnene i stedet for at sidde inde på kommunekontorerne som kommunens forlængede arm.

Den stærke koordinering og det samarbejde mellem myndighederne, som forslaget lægger op til, er der jo lovgivet om. Et af de værktøjer, vi har, er, at alle skal have en handleplan, og at barnets sagsbehandler skal koordinere tiltagene omkring barnet. Problemet er bare, at det sjældent sker. Der er alt for mange børn, der ikke får en handleplan, og problemet er ofte, at sagsbehandlerne har alt, alt for mange sager.

Vi synes, det vil være utrolig positivt, sådan som forslaget lægger op til, at nedbryde barriererne mellem sundhedssystemet og socialsystemet. Som vi har diskuteret ved tidligere forslag i dag, er der alt for mange systembarrierer, og vi synes også, det er vigtigt at nedbryde barrieren mellem voksen- og børneområdet, så man kommer til at arbejde bedre sammen. Men vi tror altså, at en af grundene til, at de barrierer opstår, simpelt hen er, at de enkelte medarbejdere skal tage sig af alt for mange sager, så de ikke har den fornødne tid og de fornødne ressourcer, og derfor mener vi, det er væsentligt at skabe ordentlige arbejdsvilkår.

Vi håber, at vi under udvalgsarbejdet kan gå dybere ned i spørgsmålet og se på, hvad vi kan gøre for at sikre, at det personale, der står med problemerne, kan tage sig ordentligt af børnene med det samme og også får den efteruddannelse, der gør, at når en voksen bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling, er man i stand til at spørge til, hvad der sker; om der er nogle børn, og hvem der tager sig af dem, så man kan få afdækket, om der er et behov. Når en psykisk syg bliver indlagt, er det jo ikke altid, den pågældende lige umiddelbart svarer rigtigt på spørgsmålene, og derfor er det vigtigt, at personalet også har den uddannelse og den indsigt, der skal til for at stille de rigtige spørgsmål, og vi håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få en dialog om, hvordan vi kan sikre det bedre.